

Όλα έρχονται για να ωφεληθούμε.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).

Εμείς οι χριστιανοί σ' αυτόν τον κόσμο είμαστε πάροικοι και παρ-
πίδημοι. Είμαστε εντελώς προσωρινά εδώ. Εδώ είμαστε, μόνο και μόνο
για να ετοιμαστούμε για την αληθινή ζωή, για την αιώνια ζωή. Κι εμείς
ανάμεσα στον άλλο κόσμο θα κάνουμε τα καθήκοντά μας. Αλλά δεν είναι
εδώ η μόνιμη κατοικία μας, δεν είναι εδώ η αληθινή πολιτεία μας, δεν
είναι εδώ το μόνιμο σπίτι μας. Αλλού είναι η πολιτεία μας, αλλού είναι η
χώρα των ζώντων, αλλού είναι η βασιλεία του Θεού, η οποία βέβαια αρχί-
ζει από δω.

Εμείς οι χριστιανοί, οι οποίοι τα γνωρίζουμε αυτά τα πράγματα – ο
άλλος κόσμος δεν ξέρει· ε, θα είναι και συγχωρημένος – γνωρίζουμε την
αποκάλυψη του Χριστού, την όλη διδασκαλία της Εκκλησίας, την όλη ζωή
των αγίων, θα είναι φοβερό να μην προσέξουμε, να μην καταλάβουμε
μερικά πράγματα και, ενώ είμαστε πιστοί χριστιανοί κτλ., τελικά χάσουμε
την ψυχή μας. Και αυτό, διότι θα περιοριστούμε απλώς σ' αυτόν τον
κόσμο, σ' αυτή τη ζωή και θα φροντίσουμε και θα προσπαθήσουμε να
εξασφαλίσουμε αυτή τη ζωή.

Επειδή λοιπόν και εμείς οι χριστιανοί αρκετά έχουμε προσκολληθεί στη γη, αρκετά έχουμε δεθεί με τα γήινα, έτσι ή αλλιώς, ο Θεός επιτρέπει να έρχονται όλα αυτά, για να ταρακουνηθούμε, για να μπορέσουμε – αφού δεν μπορούμε αλλιώς – να καταλάβουμε ορισμένα πράγματα. Τουλάχιστον να μπορέσουμε να καταλάβουμε ότι είμαστε προσωρινοί εδώ, ότι φεύγουμε από δω, ότι μπορεί να είναι η τελευταία χρονιά που ζούμε. Δεν θα μας κάνει κακό να το πάρουμε έτσι· θα μας κάνει πάρα πολύ καλό. Ο Θεός ξέρει αν είναι το τελευταίο ή όχι, αλλά θα μας κάνει εμάς πάρα πολύ καλό, εάν το πάρουμε ότι είναι η τελευταία άνοιξη, είναι οι τελευταίοι μήνες που ζούμε επάνω στη γη, και ο Θεός μας κάνει αυτή τη χάρη, να μας το γνωρίσει, όπως δηλαδή κάνει χάρη στον άνθρωπο, όταν πριν πεθάνει τον αφήνει να αρρωστήσει.

Δεν ξέρω εσείς πώς το καταλαβαίνετε και πώς το έχετε φιλοσοφήσει το πράγμα. Η ασθένεια είναι μεγάλη ευεργεσία για τον άνθρωπο, και εύχεται η Εκκλησία κανένας μας να μη φύγει από τον κόσμο αυτό με αιφνίδιο θάνατο. Τι θα πει, να μη φύγει με αιφνίδιο θάνατο; Θα πει το εξής: Λίγο να αρρωστήσει ο άνθρωπος, λίγο να πονέσει, λίγο να αρχίσει να απαγκιστρώνεται από τα διάφορα πιασίματα που έχει, να νιώθει ότι ξεκολλάει από δω, ότι φεύγει για τον άλλο κόσμο. Μόλις ο άνθρωπος αρχίσει να έχει τέτοια βιώματα, πιο πολύ πιστεύει στον Θεό, πιο πολύ ελπίζει στον Θεό, πιο πολύ αγαπά τον Θεό, πιο πολύ ταπεινώνεται, πιο πολύ μετανοεί, πιο πολύ γίνεται χριστιανός, πιο πολύ ετοιμάζεται για την άλλη ζωή.

Νομίζω ότι θα είναι δυστύχημα – αυτό υπονοεί η Εκκλησία, όταν εύχεται να μην έχουμε αιφνίδιο θάνατο, να μας γλιτώσει ο Θεός από αιφνίδιο θάνατο – να φύγει κανείς χωρίς λίγο να ζοριστεί, έστω τις τελευταίες ημέρες, για να καταλάβει, για να συνέλθει, για να δει μερικά πράγματα που αλλιώς δεν μπορούσε να τα δει.

Γιατί λοιπόν να μην το πάρουμε έτσι; Εμείς οι ορθόδοξοι χριστιανοί γνωρίζουμε όσα δεν γνωρίζουν οι άλλοι· τα γνωρίζουμε μέσα στην Εκκλησία, τα διδασκόμαστε μέσα στην Εκκλησία. Έχουμε το Ευαγγέλιο, έχουμε τα βιβλία των πατέρων, τα βιβλία της λατρείας της Εκκλησίας,

έχουμε τη ζωή των αγίων, έχουμε όλη την αλήθεια και γνωρίζουμε λοιπόν πώς έχουν τα πράγματα. Αλλά να, στην πράξη σαν να μην τα ξέρουμε, στην πράξη δεν θέλουμε να τα εφαρμόσουμε, στην πράξη ξεφεύγουμε από δω και από κει, και γι' αυτό ο Θεός οικονόμησε έτσι τα πράγματα, επέτρεψε δηλαδή να έρθουν αυτές τις ημέρες όλα αυτά τα δεινά, που δεν είναι απλώς κάποια δεινά που ζούμε τώρα, αλλά και αύριο, και ύστερα από λίγες ημέρες δεν ξέρουμε τι θα έχουμε.

Εμείς οι χριστιανοί έχουμε λοιπόν αυτή την καλή ευκαιρία. Παρακαλώ· δεν είναι κυνικό αυτό ούτε αναισθησία ούτε σαν να είναι κανείς απροσγείωτος και έξω από τα πράγματα. Μοιάζει σαν να είμαστε έξω από τα πράγματα και σαν να είμαστε απροσγείωτοι. Όχι. Ο πιο προσγειωμένος, αυτός που είναι πιο κοντά στα πράγματα, πιο κοντά στην αλήθεια, είναι εκείνος ο οποίος βλέπει τα πάντα μέσα από τα μάτια του Θεού, μέσα από το φως του Θεού, μέσα από την κρίση του Θεού. Αλλιώς, είμαστε μέσα στα πράγματα και βουλιάζουμε. Αυτό το οποίο συνεχώς παθαίνουν οι άνθρωποι.

Το παρακολουθώ, ας πούμε, σε οικογένειες, σε ομάδες ανθρώπων και σε μεμονωμένα άτομα. Λέει κάποιος: «Έχω τούτο, έχω εκείνο, έχω το άλλο» και βουλιάζει εκεί. Ενώ αν λίγο φιλοσοφήσει, αν λίγο δει την όλη υπόθεση με βάση το πώς τη βλέπει ο Θεός και πώς οικονομεί τα πράγματα ο Θεός, θα συνειδητοποιήσει ότι τα δεινά που του ήλθαν – παίρνουμε τώρα μεμονωμένα άτομα – είτε ήλθε μια αρρώστια είτε ήλθαν κάποιες ατυχίες είτε κάποια εμπόδια και κάποιες δυσκολίες, όλα αυτά ήλθαν για καλό. Όντως από αυτά βγαίνει καλό, όντως ωφελείται ο άνθρωπος και όντως ο άνθρωπος γίνεται πιο άνθρωπος. Μιλούμε ειδικά για τους χριστιανούς.

Έτσι λοιπόν και τώρα, ακριβώς επειδή μας αγαπά ο Θεός και θέλει το καλό μας, καθώς βλέπει ότι είμαστε αναισθητοι, σαν να μη θέλουμε να καταλάβουμε, σαν να μη θέλουμε να μετανοήσουμε, καθώς κάνουμε τον χριστιανό αλλά δεν είμαστε όπως μας θέλει εκείνος, γι' αυτό επιτρέπει να έρθουν όλα αυτά. Όσο πιο γρήγορα μάθουμε το μάθημα, τόσο πιο γρήγορα ο Θεός θα τα τακτοποιήσει. Και αυτά τα δεινά μπορεί ο Θεός να τα σταματήσει μέσα σε μια νύχτα, αν βέβαια ως Θεός δει ότι μάθαμε εμείς

το μάθημα που εκείνος θέλει να μάθουμε, καθώς επιτρέπει να συμβαίνουν όλα αυτά.

**Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου, Συνάξεις Τριωδίου Α',
Πανόραμα Θεσσαλονίκης, β' έκδοση 2013, σελ. 48.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>